

Georg S. Wiest

Epigrammák

2000 előttről

*Ez az abszolút igazság ?
Picurka kis porszem vagyok én
ahhoz
hogy megmondjam, mi az igazság.
Különben is,
az igazság mindig szubjektív.*

BW Buch Wiest

<https://donaukunst.webnode.com>

06-70-5876261

© by Georg Wiest gswiest@xemail.de

Minden jog, beleértve az utánnyomást, a másolást és a fordítást is, a kiadónál van.

Iskolai célra felhasználható.

Vásárlás :

<https://artwiest.webnode.com> 06-70-5876261 gswiest@xemail.de

Tartalom

Az út, ami előttünk áll

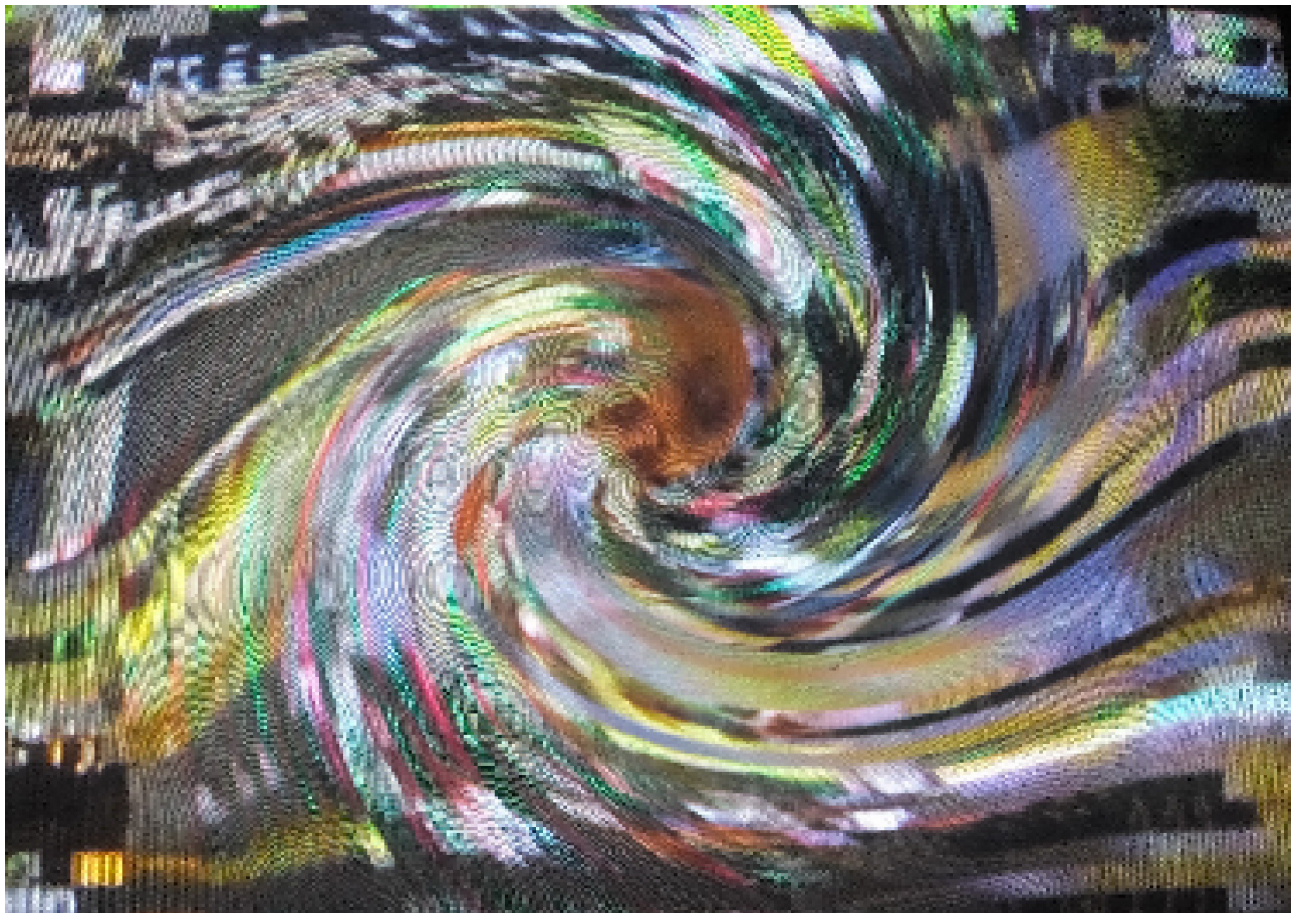
Az élet bölcsességére jellemző, hogy pont az Oroszok azok, akik napjainkban tudományosan bebizonyították, hogy csak a testünk hal meg, az asztrálestünk, az tovább él.

A képernyőről

Ez megegyezik a maszturbációval, azon csekély különbséggel, hogy jelen esetben az önkielégítést egy másik élőlény műveli az önkielégítőn.

Generációváltás a cigányoknál

A kibucnevelés nem a szülői házban történik, hanem direkt e célból felállított gyermekotthonokban, külön erre a célra kiképzett pedagógusok és gyermeknevelők segítségével.

<https://dasauge.de/-georg-wiest/> (Fotóshop)

Az út, ami előttünk áll

1984

Olvastam egy science-fiction könyvet. Egy űrhajó, emberekkel a fedélzetén, leszáll egy ismeretlen bolygóra, ahol egy szokatlan intelligencia, föld alatti katakombákban él, rettenetesen elnyomva egy részben láthatatlan harmadik planétáról származó élőlénytől. Az emberek, természetesen, nemes gondolatoktól vezérelve, nem tudták elnézni, hogy ezek a szerencsétlen föld alatt élők kegyetlenül kilettek zsákmányolva és ezért felvázolták a szabadság elnyerésének lehetőségét, forradalom útján. A föld alatt élő hazafiak, az emberekkel ellentétben (a szabadságot, minden eszközzel ki kell harcolni), úgy gondolták, hogy a szabadságot, minden eszközzel, meg kell őrizni. Ők a szabadságot viszont a békével helyezték egy szintre.

A LÉLEK BÉKÉJE ADJA MEG A SZEMÉLY SZABADSÁGÁT.

- mondták ők.

Rövidrefogva, (mint minden science-fiction könyvben) két alapvető emberi gond és gondolat állt egymással szemben.

Elsőként; muszáj-e az embernek a szabadságát és békéjét, ha másként nem megy, minden eszközzel, még az emberi élet kioltása árán is, kiharcolnia, vagy másodszor; muszáj-e az emberi életet, mint a legfőbb értéket, minden korlátozás nélkül, tisztelni és vigyázni, még akkor is, ha ezzel a sajátom veszélybe, esetleg kioltásra, kerül ?

Ez látszólag nehéz kérdés !

Az ember mondhatná: Az embernek léte a szabadság és béke, az ember ne öljön, de az embernek legyen meg a lehetősége a saját és hozzátartozói életét megvédeni (szükség esetén a másik életének kioltása árán is). DE ÖLNI, MÉGSEM SZABAD ?!

Ilyen kétélű kérdéseket élethű példákön keresztül talán jobban meg tudunk érteni. Két példát állítunk ide, mindkét fél számára:

1./ Hitlert megkérdezte a propaganda minisztere, miután kiadta a háború megkezdésére a parancsot, hogy mivel indokolja meg a nyugati szövetségesek előtt a cselekedeteiket. Hitler válasza: Aki nyer, az nem lesz (a cselekedetének a jogossága miatt) felelősségre vonva !

A CÉL SZENTESÍTI AZ ESZKÖZT

2./ Az 50-es és 60-as években mondogatták a kommunisták cinikus mosollyal az ajkukon: mi nem akarunk háborút, de mi rendezünk olyan békeharcot, hogy kő kövön nem marad.

3./ Gandhi mondta: Mi megmutatjuk az erőnköt Önöknek azzal, hogy mi egy néma és passzív erőszak nélküli ellenállást tanúsítunk. Valamikor minden diktatúra (és diktátor) felesleges lesz.

4./ Jézus tudta, hogy ő Jeruzsálemben szenvedni fog és meg fog halni. Mégis szeretetre méltóan tovább ment az útján és amikor a tanítványai tűzköveket akartak a szamaritanusokra zúdítani, ő azt megakadályozta.

AZ ÚT MÁR MAGA A CÉL

Az ember mondhatja: Ez mind nagyon szép, de én nem vagyok Gandhi és nem vagyok Jézus és én nagyon félek a haláltól. Illetve, ha nem is félek a haláltól, de egy kicsit azért még szeretnék élni. Honnan vegyem Gandhi erejét és Jézus istenségét az én hétköznapijaimba ? Hogyan valósítsam azokat meg ? Honnan vegyem a meggyőződést (és nem csak a hitet), hogy az én utam is a helyes út ?

Gandhi nyugodtan letérdelhetett a fegyverek elé és ő nyugodtan kockáztathatta az életét koplalással, mert ő meg volt arról győződve és a történelem is őt igazolta, hogy bármilyen diktatúra is az legyen, valamikor az, túlhaladott lesz, felesleges lesz és eltűnik. Jézus is nyugodtan folytathatta az útját Jeruzsálembé, mert ő tudta és ő meg volt arról győződve, hogy csak a teste hal meg, a lelke tovább él.

Az élet bölcsességére jellemző, hogy pont az Oroszok azok, akik napjainkban tudományosan bebizonyították, hogy csak a testünk hal meg, az asztráltestünk, az tovább él.

**Ha én tovább élek, hát
itt vagyok,
ha én itt vagyok, hát
visszajöttem?
mert,
AZ ÚT, MÁR MAGA A CÉL.
Hát akkor miért ne rendelkezünk az
erővel és a meggyőződéssel,
úgy cselekedni,
ahogy az helyes ?**

Az istenit, a hétköznapijainkban, megvalósítani !

Mi lett vajon a science-fiction történet vége ? Azt kedves olvasóm, könnyű elképzelni. Mint a mi hétköznapijaink - KEGYETLEN ÉS KOMPROMISSZUM NÉLKÜLI, de azért egy kis reménységgel hétköznapijaink emberségére és a bennük lévő isteniségre.

A képernyőről

1998

Jól megdugattam magamat, hangzott a boldogságtól sugárzó hős nő szájából, a képernyőről.

A megdugni kifejezés - asszociatív értelemben - a mindennapi életből, az általunk oly jól ismert baszni kifejezésből származik. Használója egy olyan, az állatvilágból jól ismert, nemi aktusra gondol, ahol a klitorisz vagy a pénisz, valamilyen élőlény segítségével - ez lehet emberhez hasonló lény is - rendszeres és ritmikus izgatásának van kitéve és ez által az izgatást élvező, önkielégülést szenved el. Lényegében ez megegyezik a maszturbációval, azon csekély különbséggel, hogy jelen esetben az önkielégítést egy másik élőlény műveli az önkielégítőn.

Akit jól megdugtak, annak teljesen mindegy, hogy ki vagy mi dugta meg. Viszont fontos, hogy jól sikerüljön és ő elégedett legyen. Mi történik a másikkal, vagy mit érez a másik élőlény, az, lényegtelen. A másik csupán egy eszköz, amely segítségével hősünk az élvhajszálásnak egyre magasabb régióiba emelkedhet és ez által egyre tökéletesebb boldogsághoz, juthat. - gondolja ő !

A szeretkezés, amely a szerelem, féltetni, törődni, adni, szeretni kifejezéskörből származik, napjainkban ismeretlen és elavult fogalomként deklarálódott a képernyőkön. Igaz is, a szeretkezéshez kettő ember kell, emberek, akik egymás iránt szimpátiát, vonzódást, szeretetet éreznek és a másikat szerető gondoskodással veszik körül és a másiknak tisztaságukat, érzelmeiket adni akarják. Annak örülve, ha a másik boldog és a másikat boldoggá tették. Az, aki ad is boldog és az, akinek adnak is boldog. Két ember egyesül a boldogságban.

Ez a boldogság - nevezzük orgazmusnak - bekövetkezhet állati szexualitás nélkül is. Aki viszont örökké csak műveltet önmagán, tehát csak kapni akar, az, rá van kárhoztatva a kábítószer-fogyasztásból jól ismert, örökös egyre magasabb fokú megismétlésre és a remélt és várt kielégülés hiányára. Ez az önmagát megdugató emberhez hasonló lény állandóan egyre magasabb kielégülést kíván és nem érti, mégis mi hiányzik neki !

A baszni, megdugni, szeretkezni szavakat használjuk csak nyíltan és nyugodtan, hiszen mást és mást jelentenek.

Annak a baszni kötőszónak, amit a mai fiatalok úgy az utcán, mint az iskolákban előszeretettel használnak, semmi jelentésbeli köze sincs a megdugni szóhoz. Az a két ember pedig, akik boldogan szeretkeznek, biztosan nem érzik magukat megdugottnak.

Mint ahogy különbség van ember, emberhez hasonló lény és állat között, ugyan úgy különbség van a fenti szavak között. Mindenki válassza ki és használja azokat úgy, ahogy ő önmagát hovatartozónak véli.

Generációváltás a cigányoknál

1999

Preámbel

1958-óta tanítok iskolákban és iskolán kívül. Lendvai bácsi, a Veszprém és környéki cigányok utolsó nagy vajdája, egyedül nekem adott jogot, szabadon bármikor belépni a veszprémi cigányvárosba és ott néprajzi kutatást folytatni. Az öreg gyakran maga mellé vett útjain és rengeteget tanított.

A 80-as években a Katolikus Egyház megbízásából a migrációban segédkeztem és többek között intéztem a menekült cigányok letelepedését Németországban.

Végezetül egy az önhibáján kívül társadalmát vesztett, a társadalomból kizárt, elhagyott, lusta, dolgozni nem akaró cigány akart pár ezer forintért megölni.

A jelen

Jelenleg, többek között, egy általános iskolában tanítok, ahol a cigányok aránya 53 %.

Tapasztalataim

1./ A gondolkodásról

- a./ minek tanulni, úgy sem kapunk esélyt (*u.n. esélytelenség*);
- b./ az Apám, annak az Apja és így tovább, senki sem tanult, mégis megéltek (jólmegéltek !);
- c./ majd csinálunk 6 - 7 gyermeket és az állam eltart bennünket. Miből élnek a gyerekek ? - na gondoskodjon az állam azokról is;
- d./ én más leszek, mint a szüleim (24-ből 1 szeretne egy másfajta életet, mint a szüleinek, ami van)

2./ A támogatottságról

a./ A szülői példa

a.1./ Mert én nincstelen cigány vagyok, kiköveelem, hogy az iskola ingyen adja a tankönyveket, a füzeteket, de még a tollakat is. Ugyanakkor, minden nap megveszem a kólát és a péksüteményt, mert ugye az én gyermekemnek nem jó az otthon elkészített margarinos kenyér. *Ezt lehetne, szinte a végtelenségig ragozni !*

a.2./ Felvesszük a megélhetési segélyt és egy kis ügyeskedéssel, egy kis ittszerzéssel-ottszerzéssel jobban élünk, min a becsületesen dolgozók. Sőt ! Kölcsön adunk a 13 éves gyerekeknek negyvenötezer forintot, hogy vegyen egy láncfűrész. Kiküldjük erdőt irtani és majd a levágott fa árából visszkapjuk a pénzünket többszörösen. A gyereket úgy sem lehet megbüntetni, ha elkapják. Kit érdekel, hogy a gyerek nem tanul és kimerült az órán, úgy sem abból fog megélni, amit az iskolában tanul

b./ Beszélek a tanárral, hogy a gyermekem felsőbb iskolába küldhessem Megígérem - mint szülő -, hogy mindent megteszek azért, hogy a gyermekem tanulhasson. Aztán elmegyek otthonról és rábírom a gyermekemre a másik három kiskorú testvérének a felügyeletét, a főzést, a takarítást és a mosást.

c./ Mint szülő egyáltalán nem érdeklődöm a felől, hogy mit csinál a gyermekem azon idő alatt, amíg nincs otthon (sőt, gondolom; az sem érdekli a szülőket, hogy a gyermek egyáltalán otthon van-e ?) Nem ellenőrzöm, hogy tanult-e ? Nem ellenőrzöm az iskolai előrehaladását. Nem tartom a kapcsolatot a pedagógusokkal.

3./ A rendszer hibái

a./ Mesterségesen szét lett zúzva a cigányság törzsi struktúrája és nincs helyette semmi. A jelenlegi zömében korrupt önkormányzatiság nem képes kiváltani azt a morális erőt, amit a régi Vajdaság képviselt. Nincs hová fordulni, ha az embernek a cigányokkal valami komoly jelentős ügye van.

b./ Nincs megkövetelve a cigányságtól az identitás feladása nélküli integrálódás.

b.1./ Nincs identitás, még azt sem tudják a cigányok, hogy hogyan nevezzék magukat.

b.2./ Nincs integrálódás, mert a jelenlegi elesett és korrupt magyar társadalom nem mutat integrálódásra alkalmas példát.

c./ A mindenkori kormányok hibás támogatási rendszere. Mert a gyerekcsinálásból, meg lehet élni.

A gyermeknevelés elmulasztásáért, ill. a jövő generáció (nem szexuális !) megrontásáért még senkit sem vontak felelősségre.

Ismerek olyan családot, ahol a 22 éves legidősebb fiú alig, hogy kijön a börtönből, ismét tesz valamit, azzal a jelszóval, jobb ott, mint otthon ! A család egy 18 nm-es házban lakik, az apa reggeltől estig részegen üvölt a kocsmaiban, az anya pedig sorra szüli a gyermekeket, akik a kocsmá előtt az utcán nőnek fel. Már megint áldott állapotban van az asszony. De jól megélnék ! Amikor azonban a családi pótlék megjön és kifizetik a kocsmái tartozásukat, utána sorra járják a szomszédokat egy kis zsírért, hogy legyen mit adni a gyermekeknek enni.

d./ A szimptómák kezelése, ami azt jelenti, hogy úgy a cigányság (állítólagos) vezetői, mint a mindenkori kormányok *meglátják a bajokat*, de azok megoldására már nem telik erejükből, még javaslat formájában sem. Mert ugye azt mondani, hogy taníttatni kell a cigányokat és a pedagógusoknak nagy a felelősségük, az nem nehéz. DE HOGYAN ?

4./ **Az én megoldásom** Anyagilag érdektelenné kell tenni a cigányokat abban, hogy a gyerekcsinálásból éljenek meg. Ugyanakkor, viszont biztosítani kell nekik az esélyegyenlőséget; sőt, lehetővé kell tenni a felnövő generáció megélhetését ! Ez pedig egy már bevált és eredményesen alkalmazott kibucmódszerrel érhető el.

A kollektív nevelés - ma Magyarországon ?

A demokratikus nevelésnek első sorban egy demokratikusan képzett és -viselkedő családon kellene alapulnia. Úgy gondolom, hogy a nevelésnek ez a formája, nálunk még nem valósulhat meg. Ebből ered, hogy a gyermek nem eléggé lesz egy komplex demokratikus társadalom követelményeire felkészítve. A gyermek kreativitása sem lesz eléggé a jelenlegi családban (részben anyagi okokból ?) támogatva. S nem utolsósorban a heterogén pedagógiánk célkitűzéseiben is van még hiányolni való.

A kibucnevelés lényege

A választható alternatívák közül a kibuc nevelésnek van jelentős tradíciója és iránymutatása a cigányság jövőbeli életének érvényesülését illetően. Ez természetesen sok esetben jelentősen eltér a jelenlegi (tradicionális ?) nevelésünktől:

a./ a kibucnevelés úgy gazdaságilag, mint ideológiáját tekintve a társadalom közvetlen felelősségére épül;

b./ a kibucnevelés nem a szülői házban történik, hanem direkt e célból felállított gyermekotthonokban, külön erre a célra kiképzett pedagógusok és gyermeknevelők segítségével.

Izzó Parázs

A Wiest Iskolák lapja <https://donaukunst.webnode.com>

Kiadja : Georg S. Wiest, <https://artwiest.webnode.com> 70-5876261 gswiest@xemail.de

Azt hittem, hogy a
szeretet, a segíteniakarás és a demokrácia az
ember veleszületett tulajdonsága.

Tévedtem.

Ezeket meg kell tanulni, naponta gyakorolni és fejleszteni.

Ehhez nyújt segítséget e újság.

Kerzen Licht

Zeitung des BW <http://donaukunst.webnode.com>

Georg S. Wiest <http://artwiest.webnode.com> 0036-70-5876261 gswiest@xemail.de

Ich dachte, dass die
Liebe, Hilfsbereitschaft und Demokratie die
ursprüngliche Eigenschaften eines Menschen sind.

Ich hab` mich geirrt.

Diese muss man
Tag für Tag aufs Neue erlernen, ausüben und entwickeln.
Dazu gibt Hilfe diese Zeitschrift.